

ئەو لایەنە تاریکانهی له رپره‌وی: کاروانی شعیری ئووی کوردی دا روئشاییان ده‌وی!

به‌دوور بێ! منیش وه نه‌بێ لێرهدا بتوانم گفتم ئه‌وه بدم که به‌م چەند تێبینی و سەرنجانه هەرچی باری کتێبه‌که هه‌لێ دهمگرتی هه‌روا سووک و ناسان بیخه‌مه روو، بۆیه هەر بایی نه‌ومندهی ماومم بۆرمخساومو هه‌لم بۆ هه‌لکه‌وتوه توانیومه ئه‌م چەند وورده سەرنجانه بخه‌مه به‌ر دست، ئومیدوارم جێی رهمانه‌ندی نووسه‌ر خۆی و خوشه‌ویستیش بێت.

ماموستا کاکه‌ی فەلاح له سەرجه‌می باسه‌که‌ی دا ئه‌وه‌ی بێوه دیاره که مه‌به‌ستی بێ زیاتر له (گۆزان)ی شاعیر بکۆلێته‌وه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌مو ماندوو بوونه‌یشیا خۆینەر هه‌ست به‌ هه‌ندی که‌م و کورتی ده‌کا له ناو چوار چێوه‌ی سەرنج و بۆ چوونه‌کانیا بۆ نمونه‌ له (ل ۱۷) دا ده‌تێ:

(وهک دیاره «گۆزان» له سالی ۱۹۰۴ز یان ۱۹۰۵ز له شاری هه‌له‌بجه هاتوته دنیاوه...).

وهک ناشکرایه هه‌موو که‌سی به‌وه دهمانی که مروف له یه‌ک کات و شونین دا له دایک ده‌بێ که‌واته ده‌بێ ماموستا گۆزان بێ سێ و دوو له یه‌کێ له‌و سالانه‌دا له دایک بووبی، یا ئه‌وه‌تا له سالی ۱۹۰۴ز له دایک بووبی یا ده‌بێ له سالی ۱۹۰۵ز له دایک بووبی، خۆ ناشکرایشه میژووی له دایک بوونی یه‌کیکی وکو ماموستا گۆزان نه‌ومندهی به‌سه‌ردا تێ نه‌په‌ریوه تا ئه‌و گومانه‌ی بخه‌ریته هه‌ل.

ئه‌مه جگه له‌وه‌ی کاکه‌ی فەلاح خۆی و ده‌یان که‌سی تریش ماون هاوته‌مه‌ن و هاوچه‌رخێ «گۆزان»ی شاعیر بوون و ئه‌م راستیه ده‌بێ بزانت. ئه‌گه‌ر هەر به‌مه‌یش ساغ نه‌بێته‌وه خۆ ناشکرایه ماموستا گۆزان سەردمه‌یک له کاروباری میری دا موچه‌خۆر بووه (بۆ ماوه‌یه‌کی کاکه‌ی فەلاح خۆی له ته‌کیا بووه‌وه له یه‌ک دایرهدا بوون).

تۆ بێژی ماموستا گۆزان ته‌سه‌که‌ری نه‌بووبی! که هه‌یشی بووبی

ماموستا کاکه‌ی فەلاح ماوه‌یه‌ک له‌مه‌و به‌ر کارێکی به‌سه‌ندی کرد به‌وه‌ی نه‌ک هەر نه‌ی هینشت شوینه‌واری کاره‌کانی ماموستایان (ره‌فیع حیلمی و عه‌لادین سه‌جادی) کویز بێته‌وه، به‌لکه‌ هات خشتیکی تری خسته‌ سەر بناغه‌ی ئه‌و هه‌له‌سه‌نگاندن و بۆ چوونه‌ی بێشتر ماموستایانی ناوبراو و نووسه‌رانی تر بنیاتیان نابوو.

کاکه‌ی فەلاح به‌م کاره‌ی که بریتیی به‌ له چاپ کردن و بلاکردنه‌وه‌ی به‌رگی یه‌که‌می (کاروانی شعیری ئووی کوردی). به‌ قه‌ده‌ر تواناو راده‌ی په‌ی بێ بردنی خۆی خه‌زمه‌تیکێ باش به‌ باری سەردمه‌یکێ نه‌دیه‌مان ده‌گه‌یه‌نی. پێش هه‌موو شتیکیش نووسه‌ری ئه‌م کتێبه‌ خۆی دانی به‌وه‌دا ناوه که هیچ دوور نی‌یه ئه‌م کاره‌ی له هه‌له‌و ناته‌واوی به‌ده‌ر بێ، هەر بۆیه‌که‌ش زمانی حالی خۆی له پێشه‌کی باسه‌که‌ی دا له (ل ۹) دا ده‌تێ:

(رهنگه له‌م نووسین و بۆ چوون و هه‌له‌سه‌نگاندن و کۆلێنه‌وانه‌دا به‌شی خۆم هه‌له‌م هه‌بیت و چەند نیشانه‌یکم نه‌په‌کا بێت به‌لام له‌لای من گرسنگ هه‌له‌ کردن و ناته‌واوی نی‌یه، به‌لکه‌ ئه‌رکی هه‌ره‌ په‌یوستان له‌سه‌ر نووسین و روون کردنه‌وه‌و دهرخستنی په‌یروارو تێ بێنی و سەرنجی نه‌دیه‌ی و هه‌لگرتنی بناوانی راستی و دروستی و ساغ کردنه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ت و کاروباری ره‌وايه. بۆیه له‌م باره‌یه‌وه له باره‌ی هه‌له‌و ناته‌واوی نووسینه‌که‌مه‌وه هیچ تکاو داوا‌ی چار پۆشین و به‌خشین و ئی بوردن له قه‌له‌می هیچ نووسه‌رو رهنج‌ه‌گرو شاعیرێک ناکه‌م... هه‌تد).

پێش ئه‌وه‌ی بێمه‌ سه‌ر یه‌کالا کردنه‌وه‌ی بۆ چوونه‌کانی نووسه‌ر ده‌بێ ئه‌وه‌ بلێم که کاکه‌ی فەلاح به‌م داواکارییه‌ی خه‌لیکی چاک بۆ خۆی تۆمار ده‌کا و خۆیشی و خۆینه‌ریش له‌و گومان و پاره‌پارانه‌ رزگار ده‌کات، چونکه‌ مه‌رج نی‌یه نووسه‌ر هەر نووسه‌ریک بگزی (له هەر په‌ل و په‌یه‌یه‌کدا!) ئیتر مانای وابێت له هه‌موو هه‌له‌و ناته‌واوییه‌ک

نایا ئەشی سەرۆم نووسراوی: (له سالی ۱۹۰۴ ز یان ۱۹۰۵ ز له دایک بووه).

ئەم هەلەپە له ئەسلاً زۆر کەسی تر پێش کاکەیی فەلاح لەسەری رویشتون دیاره ئەمیش بێ ورد بوونەوهو ساخ کردنەوه بەهەمان شوینی ئەوان دا رویشتۆتەوه.

ئەگەر سەرنج بدەین هەمان هەلەپە پێشەکی دیوانەکەیی گۆران دا دووبارە بۆتەوه، هەرۆها سەردەمیکیش له بەرنامەیی خویندنی زمان و ئەدەبی کوردی قوتابخانەو ناوهندییەکان دا کە باسی ماموستا (گۆران)ی تیا دەخویندرا دیسانەوه ئەم هەلەپە بپنراوه!

له (ل ۲۱) ی کتێبه‌کەیی دا کاکەیی فەلاح دێره شیعرێکی ئەو عەلای مەعەری (هیناومتەوه و بەم چەشنەیی خوارەوه وەری گێراوه و دەتی:

«ئەم گۆرم نیشانەیی تاوانی باوکمە

بۆیە منیش تاوانی وام نەکرد»

من بەش بە حالی خۆم ئەومندەیی زەینم لێردا یاریدەم بدا شیعرمکەم بەم چەشنە دیتەوه یاد:

(هَذَا مَا جَنَاهُ عَلِي أَبِي وَمَا جَنَيْتُ عَلِي أَحَد)

له گەل ئەومیشا دلم ئاری نەخواردەوه ناچار پەنام بردە بەر سەرچاومەك لەوی بەم چەشنە هاتوه:

(جِنَاهُ أَبِي عَلِي وَمَا جَنَيْتُ عَلِي أَحَد)

(بەروانە جواهر الادب / الجزء الثاني / تالیف احمد الهاشمي ص ۱۹۹ من ادبیات وانشاء لغة العرب).

دیاره ئەم دەقه له گەل نمونە وەرگێراومکەیی ماموستا کاکەیی فەلاح دا جیاوازیان ئاشکرا و روونه.

ئەوێ زۆر سەرنج رادەکێشی ماموستا کاکەیی فەلاح چ له پێشەکی باسەکەیی داو چ له باسی ماموستا گۆران خۆی دا قەولێکی بێ ووچان ئەدا کە «گۆران» به پێشەنگی کاروانی نوێی شیعرێ کوردی له قەلەم بدا هەر چەندە له پالیشیەوه به نیشارەتێکی زێهوانە نایەوی رهنجی شاعیرانی پێش «گۆران» کوێرکاتەوه، به بروای من ئەم هەویرە ئاویکی زۆری کێشا، بێ دەنگ بوون ئی زیان به زێهوی ئەدەبیان دەگەین، راستە (گالیلۆ) رویشت بەلام زەوی له سوپانەوهی خۆی نەگوت!

له هەموو دنیادا وا رویشتۆتەوهی ئەو له کاریکا دەست پێشکەری کردی ئەکەسه به (پێشەنگی) ئەو کارە دادەنری.

وا بزاتم (ئەدیسۆن) کە کارمبای داھینا وای دانەھینا بوو کە وەک ئەمرۆ دیتە بەرچاومان و بەم حازریه سوودی لەبەر دەبین

کەچی ئیستا کەش هەر کەسی باسی داھینانی کارمبا بکات دەبێ به ریزو ستایشەوه له ئاستی داھینانەکەیی (ئەدیسۆن) دا مل کەچ کات جا، با کارمکەیی (ئەدیسۆن) ییش له سەرمتاوه ساکارو تیزو تەسەل نەبووی!

ئەم قەسەیی ریمان دەکێشی بەلای ئەویدا له کاکەیی فەلاح بپرسین چۆن ئەو هەقە به خۆی رها دەبینی کە سەر قافلەیی کاروانی نوێ کردنەوهی شیعرێ کوردی له (شیخ نوری شیخ سالح) بستیئیتەوهو بیداته دەست گۆران ئەمە له کاتیکا کاکە خۆی دان بەوه دەنی کە شیخ نوری پێش گۆران کەوتوه له مەسەلەیی نوێ کردنەوهی شیعرێ کوردی دا ئەومتا بۆ نمونە له (ل ۲۹) دا دەتی:

(شیخ نوری شیخ سالحیش له بەر ئەوێ به تەمەن له «گۆران» کەورەتر و له گەل ژبانی رۆژنامەگەری ئەو رۆژگاری کوردیشدا بەیومندی راستە و خۆ له باری به رۆژنامەوه هەبوو، بەرەمەکانی زۆرتر بلاو دەرکردەوهو ئاو و هەوا ئەدەمبەکەشی سازگارت بوو بۆیە لهو سەردەمەدا هەنگاوی یەکەمی گۆرین و بەرەو پێشەوه چوون بەسەر شیعرێ تورکەکان زیاتر به کتەو تەقلای ئەدەبی شیخ نوری دەدریتە قەلەم و ئەو دەرکەوتوتر دەمینرا له حەوتەوانەکە...)

له پال ئەم هەموو راستیانەپشەوه کە کاکەیی فەلاح لێردا دەست نیشانی کردون دیت له زمانی ماموستا گۆران خویشەوه جارێکی تر ئەو راستیەمان بۆ دەسەلین ئەویدا کاکەیی فەلاح راکانی ماموستا گۆران لەم رەدودەدا له ال ۲۶ و ۲۷ ی کتێبه‌کەیی دا بەم چەشنە دەخاتە روو:

(نوسەر و شاعیرانی ئەوسا به تاییەتی شیخ نوری و رەدەید نەجیب ومن «مەبەست ماموستا گۆران خویەتی» کە پیکەوه و ئەدەبی تورکی متأسیر بووین و پیکەوه دەمان نووسی بەلام تەنها (شیخ نوری) شیعرەکانی بلاو دەرکردەوهو من بلاوم نەدەتێردەوه ئەو لەم بارەبەرە نیشاطی دەردەگوت...)

هەر دوا به دواي ئەمەش له شوینیکی ترشیدا ماموستا گۆران ئەمە دەتی: (کەوا بێ هەموومان به یەکەوه دەمانرانیه یەک کلاو رۆژنە، بەلام دەتوانریت بەشیخ نوری بوتری سەرۆک (خوینەری بەریز سەرنج بەره تەعبیری سەرۆک و له زمانی گۆران خویەوه) به هۆی

۱- زۆری بەرەمی

۲- بلاو کردنەوهی بەرەمەکەیی کە بێ گومان تأسیری دەبەخشیه سەر ئەدەبی کوردی).

پاش ئەم راستیانەو تەنها چاوگێرانیکی خیرایانەش بەو زنجیره

نوسینه رهخنه‌ییانه‌ی شیخ نوری شیخ صالح که له ده‌ورو به‌ری سالانسی ۱۹۲۶ و ۱۹۲۷ دا له رۆژنامه‌ی (ژیان) ی نه‌و سه‌رده‌مانه‌دا ب‌لای کردۆته‌وه به‌لگه‌یه‌کی تری پیش‌هویی و سه‌رقافله‌یی ده‌سه‌لمینن بۆ شیخ نوری.

(بروانه شیخ نوری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی ویژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا نوسینی د. کامل حسن عزیز البصیر).

ئه‌مه‌و ئه‌گه‌ر بینه‌و ئه‌و نوسینه‌نه‌ی شیخ نوری و له‌و سالانه‌دا به‌راورد بکه‌ین له‌گه‌ل ده‌ست پێ کردنی گۆرانی شاعیر که له‌و کاتانه‌دا له‌ ده‌روازه‌ی رییازی کلاسیکه‌وه هاته ناو مه‌یدانی شیعه‌روه‌ ده‌مینین شیخ نوری له‌و کاتانه‌دا پیشینی و نه‌خشه‌ ده‌ریژی بۆ شیعه‌ری نوێی کوردی.

ئه‌گه‌ر هه‌م‌وو ئه‌مانه‌ش بخه‌ینه لاره‌ خو ئه‌وی که‌من چێژ له‌ موسیقاو ئاهه‌نگی شیعه‌ری کوردی وهرگرتینی لاری له‌وه‌دا نی‌یه (له‌وانه‌یه‌ کاکه‌ی فلاح خویشی) که ده‌وله‌وی.

نه‌م‌وو زۆربه‌ی شاعیرانی شیوه‌ له‌هجه‌ی گۆران که‌یه‌که‌م که‌سانیک بن که‌وا رۆحی نوێ‌کارییان کردبینه‌ به‌ر شیعه‌ری کوردی به‌لگه‌یشمان بۆ ئه‌م قسانه‌ نمونه‌ی شیعه‌ره‌ رۆمانسیه‌کانی مه‌وله‌وی شاعیره‌ که‌ به‌کیشی ده‌ برگه‌یی خۆمانی و جوت سه‌رواوه (قافیه‌وه) ووتوونی!

لێ‌مه‌دا ئه‌بێ ئه‌وه‌ش ب‌لیم که‌ هیچ مه‌رج نی‌یه‌ پێوانه‌کردنی ئه‌ده‌بی کوردی (به‌تایبه‌تی شیعه‌ر) به‌ پێوانه‌ی قوتابخانه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی ئه‌وروپی (کلاسی و رۆمانسی... هه‌تد) ده‌قواو ده‌ق به‌راورد بکری، چونکه‌ زۆر جایزه‌ شاعیریکه‌ سه‌رده‌می کلاسیکی لای ئیله‌ بابته‌تی هه‌بێ به‌رخانه‌ی رۆمانسی یا ریالیستی بکه‌وی چاو‌خشان‌دینیک به‌ناو شیعه‌ری شاعیره‌ کۆنه‌کانمان دا که‌ ئی نمونه‌ی وامان به‌رچاو ده‌که‌وی راستی ئه‌م قسانه‌مان ساغ بکاته‌وه.

ئه‌وه‌نده‌ی بۆ ئه‌م شوینه‌ باری قسه‌ مابینه‌وه‌ بۆ‌چوونیکه‌ تری ماموستا (گۆران) ه‌ که‌ له‌ ئاستیا که‌من و مستانی ده‌وی، ماموستا کاکه‌ی فلاح له‌ (ل ۲۷) دا له‌ زمانی ماموستا (گۆران) مه‌وه‌ ده‌تی:

(ئیتیر من به‌ ته‌نها به‌گوششی ئه‌وان نه‌هه‌ستام و وه‌زنی هه‌جاشم وهرگرت و به‌کاره‌ینا).

به‌م هه‌یه‌ ده‌بێ ئه‌سلی کۆششه‌که‌ ده‌ستی ئه‌وانیش تیا بێ (واته‌ شیخ نوری و ره‌شید نه‌جیب) بۆ وه‌زنی هه‌جاکه‌ش ماموستا گۆران نه‌هاتوه‌ ب‌نی من دام ناوون به‌لکو ده‌تی وهرم گرتوه‌ به‌کارم هه‌ناوون، دیاره‌ ئه‌سلی دا‌هه‌ینانی وه‌زته‌که‌ش ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ شیعه‌ری کوردی خۆی و شاعیرانی پیش ماموستا گۆران به‌لگه‌یشمان بۆ ئه‌مه‌

شیعه‌ره‌ فۆلکلۆریه‌یه‌کان و شیعه‌ری شاعیرانی شیوه‌ له‌هجه‌ی گۆرانه‌ و مک (مه‌وله‌وی و بیسارانی... هه‌تد)

ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ماموستا گۆران هاتوه‌ ئه‌و کیشانه‌ی جاریکه‌ تر سه‌ره‌له‌نوێ بووژاندۆته‌وه‌و گیانی هاوچه‌رخانه‌ی به‌ به‌رێدا کردون. مه‌زنی و نامه‌زنی شاعیریک یا ئه‌دیبیک به‌وه‌وه‌ به‌ند نی‌یه‌ که‌ له‌لیسته‌ی ناو ریزکردن دا ناویک پیش خه‌ری یا ناویک دواخه‌ری، به‌لکو ئه‌سلی مه‌زنیه‌که‌ له‌وه‌دا یه‌ (که‌ حه‌قیقه‌ته‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌) نه‌کری به‌ قۆچی قوربانی بۆ مه‌به‌سته‌ تایبه‌ته‌یه‌کانمان!

ماموستا کاکه‌ی فلاح له‌ (ل ۳۵) دا له‌شوینیکا ده‌تی:

(... به‌ره‌می ئه‌و شاعیرانه‌یه‌، که‌، به‌ له‌هجه‌ی هه‌ورامی و له‌سه‌ر کیشی (۵+۵) شیعه‌ریان هه‌وینوه‌ته‌وه‌).

جاری ئه‌سلی زمانه‌که‌ی ئه‌و شیعه‌رانه‌ی هه‌ی - و تراوه‌ هه‌ی ناوتری له‌هجه‌ی هه‌ورامی به‌لکو شیوه‌ زاراوه‌ی - گۆران - ی هه‌ی ده‌لێن، له‌هجه‌ی هه‌ورامی لقیکه‌ له‌و شیوه‌ زاراوه‌یه‌ (مه‌لای جه‌باری و هه‌قی قادری هه‌مه‌وه‌ندو چهندانی تر هه‌ن شیعه‌ریان به‌م له‌هجه‌یه‌ هه‌یه‌ و هه‌ورامیش نین!).

ئه‌م کیشه‌ش هه‌ی ناوتری کیشی (۵ + ۵) به‌لکو زیاتر وا باوه‌ به‌م چه‌شنه‌ کیشه‌ بوته‌ژی کیشی (۱۰ ده‌ برگه‌یی) ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ له‌ کاتی برگه‌ کردنیا ده‌وتری هه‌نگاوه‌کانی (پنج به‌ پینچن). بۆ نمونه‌ مه‌وله‌وی ده‌تی:

گۆل چوون رووی نا زیزه‌نگاوی یه‌که‌م ۵ برگه‌

نه‌ زا کت بۆ شان هه‌نگاوی دوومه‌ ۵ برگه‌

وه‌ف را وان چوون سه‌یل هه‌مان هه‌نگاوی

دی ده‌ی من جۆ شان هه‌مان برگه‌

له‌ (ل ۲۷ و ۲۸) دا کاکه‌ی فلاح ده‌تی:

(زۆر که‌م ریک که‌وتوه‌ که‌ یه‌کیتی بابته‌ و مکو کشته‌کێک شیرازه‌ی هه‌م‌وو به‌یه‌ته‌کانی به‌ یه‌که‌وه‌ به‌سه‌بتیه‌وه‌، جا بۆیه‌ هه‌تا گۆران، هه‌ی شاعیریکه‌ دیکه‌ی کورد به‌و خه‌ست و خۆتی (خه‌ست و خۆری) و هه‌ی داگرتن و چریه‌ به‌ ته‌نگ یه‌کیتی بابته‌ته‌وه‌ نه‌بووه‌).

ئه‌م حوکمه‌ به‌م (مطلق) یه‌ سه‌رنج و وورد بوونه‌وه‌یه‌کی زۆر هه‌لد‌مگرتی، ئه‌گه‌ر هه‌ر خۆینه‌ریک که‌منی خۆی ماندو کات و چاویک بگه‌رێ به‌ دیوانی شاعیره‌کانی پیش سه‌رده‌می ماموستا گۆران دا ده‌توانی به‌ ده‌یان نمونه‌ی شیعه‌ری دا بدۆزینه‌وه‌ که‌ هه‌م‌وو به‌لگن بۆ یه‌کیتی بابته‌.

من لیردا هر بؤ نمونه سر دیری یك دوو شیعی شاعران دینموره بؤ بهلگی قسه کم (خوینەر دمتوانی بچیتوره سر پاکی شیعرمکان به بی تی تواناو دمرغت) سرنج بدنه شیعره ناودارمکی (شوگری فزلی ۱۸۸۲ - ۱۹۲۶)

نیش که نیستا رووی له هورازه سرمو لیزی نهجبهی بیری ووردیشی دموئی هر به دووعلو نویزی نهکهی تا کوتایی هممو شیعرمکه یا نمونهی شیعرمکی شیخ رما که له دیوانه کیدا هیه) دهلی:

له بیرم دئی سلیمانی که دار الملکی بابان بوو نه محکومی عجم، نه سوخرمکیشی نالی عوسمان بوو یا قسیدمکی (نالی) که له ستایشی یکنی له میرمکانی بابان دا ووتیه تی:

مروفایه تیانه له گهل خهباتی گهلی (جهزایر) دا بکات، نم دیرانهی خوارمه شایه دی نوره دهمن به شاعیر که مهبستی بووه له ریئی کهه قارمانی و مکر جمیلوره همستی مروفایه تی خوی و نه تهرمکی ناوینتهی خهباتی گهلی جهزایر بکات و وبلن:

ئه ی بلندهی هستم بهگور
بفره بؤ نلو بلنسه و گر
بؤ (جهزایر) خلکی زیله
بلن به خوشکه جمیله
«سلاوی گردمکی سیموان
سلاوی گهرمی نیشتمان،
پیشکش به تو ئه ی کچی لای
ئه ی پهر و مرده ی گر و خوینلو

یا له شوینیکی تر دا شاعیر دهلی:

ئه ی کیزوله ی بومبا هاویز
بلنگ نهکمین (زورداری خوین ریژ)
نهکهی دس و پنجه ی مردن
(تهور) دریزکه ی بؤ گهردن
«توانبار دانی تهورمکت،
زیر ناکهوی هیزی میللت
ئه ی خلکی نگر و زیله
هزار سلاو له جمیله

تا فعلک دموره ی نه دا صدر کهوکبسی ثلوا نه بوو کهوکبسی میهری موبارک طلعتی پهیدا نه بوو نه مانه دیمان نمونه ی تری له م بابه تانه مان هن له دیوانی شاعیرمکانی پیش گوران جی دستی نو دست پیشکری پیوه دیارو ناشکرایه.

کاکه ی فلاح له (ل ۶۲) دا له پراویزیکیدا چند خالینکی وورژاندوره خوینەر ناچار دهکا له عاستیانا نیستیکی بؤ بکا، نهوی له خالی (۳ سی پی می) نه پراویزیکیدا سرنج رادمکیشی نهویه دهلی:

(خوینەر دمتوانی بچیتوره سر دیوانی «ناگرو زیله» ی کامهرانی شاعیر بؤ نهوی زیاتر له مهبسته که نزیک بیتهوه).

دیاره ته عبیری (خاکی زیله) ناشکراو روون مسله ی سرجه م خاکی گهلی جهزایر دهگه یه نی نک ته نیا باس له کهه قارمانینکی وهک جمیله بن (هرومکو کاکه ی فلاح وای بؤ چوره!).

له خالی (۵ پینجه می) همان بهراویزیکیدا کاکه دهلی:

(۵ - زورتر نووسر گله می لهویه که (گوران) نهیتوانیوه یان نیویستوه مسله ی کوریا به مسله ی کورده وه بیسنیتیه وه به بی ری رخنه ی له تاقه بهیتیک:

ئه یهوی نازاد بهکگرتوو

بزی نک وهک کورد نووستوو)

نهوندم مهبست نی یه که پشت گیری گله می نووسر (خوا لئ خوشبوو ماموستا کامل بهسیر) بکم به قهر نهوی که

(نمه بیجکه لهوش که میژوی ئه شو شوره شورانه له یه کوره دوورن، بؤ نمونه جمیله وهک کهه قارمانیک له گهل بهسرهات و شیری کوریا دا جی بهراورد نیه).

نم بؤ چوینم زور به لاره سپره نمه له کاتیکا کاکه ی فلاح یه کیکه له کسانه ی باوهری وایه که خهباتی میللتان دزی نیمیریالیزم و داگیرکاران زنجیره کن به هیچ جوریک نابنی له یهک بترازین نیتر میژوی دوور و نزیک و میللتی گوروه بهووک چون له تین و تهوژی ئه خهباته کم دهکاتهوه؟! . به بروای من هونه رهنده ی دهسه لاتی شاعیر له وهه دست بی دهکا که بتوانی له شتیکی بچکولانه وه کاریکی گوره بهرپا بکات له کارمیشدا (کامهران) ی شاعیر دهسه لاتیکی هونه رهنده نهی خستوته کار بهوی له ره مزیکی وهکو (جمیله) وه توانیوه تی ته عامولیکی

مه‌بسته تیشکی سهرنج بخرمه سهر نم تاقه بهیتو چند بهیتیکی تری له م چهشنه.

کاکه ئه‌یوی بلی بو نم تاقه بهیته ئه‌ونده باری گلهیی هه‌لناگری ئیتر وک ناگای له چند بهیتیکی تری نم شیعره نه‌ینی که هر خوی له (ل ٦١) دا به‌رچاوی خستوین، کورد ئه‌لی: (جی زه‌می خه‌نجری ناحه‌ز ساریژ ده‌بیته به‌لام تانوت و هلاری خزم و خویشان ساریژ بوونی زه‌مه‌ته!) ئینجا نه‌گر هر مه‌سه‌له ئه‌و تاقه بهیته بوایه رهنکه ئه‌ونده باری گلهیی هه‌لنه‌گرتایه به‌لام له ناست نم دیزانه‌ی تردا نه‌ینی چی بووتری؟!

تو هر رهنکه بی، من هر رهنکه بم
گر نه‌تپه‌رستم به په‌نگ بم

یا هر له هه‌مان شیعره‌دا له (ل ٦١) ی کتیه‌که‌دا ده‌لی:

(که‌ر دوژمی ئازادی تو)

به دوژمن نه‌زانم بو خو

خوایه به‌شم هر دیلی بی

هر روو زه‌ردی و زطیلی بی)

ئیمه ئه‌و هه‌ته به خۆمان ره‌وا ئه‌بینن به‌رسین بو له پای چی؟ کوردیش ئه‌لی (که‌س که‌ی خوی ناکا به‌قوربانی کوردی خه‌لکی!) شیعره‌مکان ئه‌ونده روون و ئاشکران به‌یویست به هیچ ووردکردنه‌وه‌یه‌ک نا‌کن، ئه‌ونده هه‌یه به‌هوانه‌ی سه‌رده‌می رامیاری ئه‌و روژانه‌ی حساب بو شیعره‌که بکه‌ین که (سالی ١٩٥١) سالی دانانی شیعره‌که بیت (هر و‌ه‌کر کاکه‌ی خوی ئه‌می روون کردو‌ته‌وه).

ئه‌ینی به‌و به‌یه بلین له ئه‌ده‌بیاتی ئه‌و ریازه‌ی ئه‌وسا ماموستا گزان باوهری به‌ی بووه له‌و کاتانه‌دا و تا (٥ پینج سالنیکیش درای ئه‌و میژوه) مشت و مریکی زۆر له نارادا بووه که ئایا ئه‌مش کورد بخریته‌خانه‌ی (ئومه‌ت) هه‌ یان نا؟.

دیاره که حوکی ئه‌وسای به‌ره‌یه‌کی رامیاری و بووین ده‌ینی ماموستا (گۆزان) یش وک سه‌ربازیکی ئه‌و ریگایه له‌و جغه‌ه‌ دهرنه‌چی و هر ده‌بوو هه‌ستی مرو‌قاییه‌تی خوی به‌و جوهره‌ ده‌ری:

له (ل ٦٤) دا ماموستا کاکه‌ی فلاح ده‌لی:

ه‌نم چه‌شنه کیشه که شیعره‌ی (مستزاد) ی به‌ن ده‌لین و له‌سهر کیشی یازده‌برگه‌یی په‌نجه‌یه‌ واته (٦ به ٥) ... هتد)

ئهری راستی به‌ن کیشی شیعره‌مکان خۆمانین و نا‌که‌ونه به‌ر‌خانه‌ی (مستزاد) هه‌ که‌ رواله‌تیکه له‌ رواله‌تکانی کیشی عه‌روژ، هه‌نگاری شیعره‌مکانیش به‌م جوهره‌یه (٤ + ٤ + ٣) یا (٣ + ٤ + ٤) نه‌ک (٦ به ٥) وک کاکه‌ ده‌لی.

هر به‌برگه‌ کردنی نمونه‌ی شیعره‌مکانی ئه‌م به‌شه‌ی ناو کتیه‌که‌ خوی ئه‌و راستیه‌مان بو ساغ ده‌بیته‌وه ئه‌مه‌تا هه‌نگاو‌مکان پاش برگه‌ کردنیان و وا ده‌ر ده‌هه‌ن:

کۆشی گهر می / ٤ هه‌نگاو

دا یک جیه‌گای / ٤ هه‌نگاو

نازم بوو / ٣ هه‌نگاو

ناوبان گی چاو / ٤ هه‌نگاو

ره‌شی ش نه‌ی / ٤ هه‌نگاو

رازم بوو / ٣ هه‌نگاو

یا ده‌بینین له‌ نمونه‌ی دوهرمی شیعره‌مکان دا هه‌نگاو‌مکان به‌م جوهره‌ ده‌بیته‌ن:

ئهو گوڤ بوو / ٣ هه‌نگاو

سه‌ره‌ی ئه‌ / ٤ هه‌نگاو

وه‌ش دمس دار بوو / ٤ هه‌نگاو

نا پاکی / ٣ هه‌نگاو

کرده‌وه‌ی دوور / ٤ هه‌نگاو

له‌په‌س یار بوو / ٤ هه‌نگاو

به‌م به‌ی‌ده‌ره‌که‌وت شیعره‌مکان کیشی خۆمانی یانزه‌برگه‌مین نا‌هه‌ ئیز ده‌واری (مستزاد) هه‌ چونکه‌ وک به‌شتر ووتمان (مستزاد) خاسیه‌تیکن له‌ خاسیه‌تکانی کیشی عه‌روژ وک (پلمج، مسمط، موشح، ترجیح بند، ترکیب بند... هتد) بو نمونه‌ی (نالی) له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لی:

ئهی تزه‌جه‌وان به‌رم و ئیفتاده‌که‌وتووم تا ماوه‌حمیاتم ده‌ستی بده‌ره‌ده‌ستی شکستم که له‌دس چووم قوربانی و هه‌لستم

یا شیخ سه‌لامی شاعره‌ده‌لی:

یه‌ک سه‌ر دابه‌گره‌ سه‌راسه‌ر به‌ ئه‌م و‌ه‌کو دل به‌ضم بلران بو‌یژه‌ ئاو به‌ ئاو خورم فرمیسکه‌که‌ی چه‌م ئه‌ره‌یشی زیاتر هه‌نهری (مستزاد) ده‌ر ده‌خا له‌ پارچه‌ شیعره‌یکه‌ ئه‌ره‌یه‌ نه‌گر هاتو ئه‌ (که‌رته‌ ووشانه‌ی) دوا‌ی سه‌ره‌دیری سه‌رواکانی شیعره‌مکان لاپه‌رین ده‌بینن هیچ‌کاریکی نه‌تۆناکه‌نه‌ سه‌ر ماناو نا‌هه‌نگی پارچه‌ شیعره‌که‌. خوینه‌واری ئه‌ر بابته‌

شیرانهش نتوانی بۆ تاقی کردنسه له م شیرهی (نالی و سهلام)دا ئهم کهوته ووشانه ههگرێ:

(تا ملوه ههياتم، قوربانی وهاتم)

(وهك دۆ بهخهه، فرمیسکه کهی چهه)

ههش لابردهن بۆ بهلگه جاریکی تر شیرمهکه بخوینیتوه دهبینی وهك خۆیتیه و ههچ له ماناو ناههنگی موسیقای شیرمهکه کهه ناکاتوه.

ماموستا کاکهی فهلاح له (ل ۸۵ و ۸۶)دا دهبرارهی بهختیار زیوه دهتی:

(دانی بهخویدا گرت تا ۲ی ته موزی ۱۹۲۸ لیره به دواوه بلبلی شیره وتنی کهوته بهسته و دهلیت: «واته بهختیار زیوه»

ئهم کورده کهوا ئیسته له هههوه مهتره به دوون هه مائیل بئی عیلمی بوو دواکهوتن و بوون بهم چهشنه ههستیکی پاک و سادهی کوردایهتی... ههتد)

وا دیاره ماموستا کاکهی فهلاح دهیوی بهم دیره شیره وای بهخته ههستی خوینهرانه که بهختیار زیوه دست پیشکهری کردوه له نهخسه دانان و دارهشتنی ریبازی کوردایهتی دا. ئهه له کاتی که دهبویه کاکه ناگای لهوه بویه که زارویه کوردایهتی بۆ خۆی سهردمی سهرههاندانی وهکو زارویک (مصطلحیک) وهکو بزوتنه ههش دهگریتوه بۆ دواي ئه میژوهی ئه شیره تیا ووتراوه به بروای من دواي سهرههاندانی هارت و کۆمهله کوریهکان (ههچ نه بئی له م ناوهیهی ئیمه دا) ئه زارویه کهوته سهر زمان و لاههری نووسین و بلا کردنهوه.

بهی بهیش بئی نمونهی زۆر له بابتهانی بهختیار زیوه بهیش ئه سهر دهمانه بهرجه و دهکون، ههلهته نمونهی شیره نهتهیهیهکانی (خانی و حاجی قادری کۆبی و پهه مێد و نهحمه موختار جاف... ههتد) که ئی بهیش ئه سهردمه کهوتون.

له (ل ۹۹)دا له شوینیکا کاکه تهعبیریکی بهکار ههناوه له رووی میژوهیهوه راستی ناپهکن ئهوتتا دهتی:

(هوکمهته نهخۆشه کهی تورکیاش... راستی په کهی ئه تهعبیره زیاتر بۆ سهردمی لهناو جوونی دهولتهی عوسمانی بهکارهاتوه.

ئه ویش ئاشکریا به کاتی ئه مان و یژهی تیک شکان به دهستی وولاتانی هاوپهیمان، ئه سایش دهولتهی عوسمانی په کئی بوو له دۆست و هاوپهیمانهکانی ئه لمانیا ئیتر که وولاتانی هاوپهیمان سهرکهوتن، کهوتنه و یژهی هاشماو مکانی دهولتهی عوسمانی (به تاییهتی له لایه فهرههساو بهریتانیاوه) به بئی پهیمانی (سایکس بیکن) میراتی دهولتهی عوسمانیان له نیوان خۆیانا بهش کرد ئیتر

لهوه دهولتهی عوسمانی به (دهولته نهخۆشه که!) ناوبرا، ئهوسا ناوی تورکیا له ئارادا نهبوو، ههه له نهجایی ئه حالتهوه رژیمنیکی نوئی بهسهرکردایهتی کهمال ئهتاتورک هاته کایهوه به جیگر بوونی ئه رژیمه هاشماوهی دهولتهی عوسمانی بهم تورکیایهی ئیستا ناوی دهگرده.

ماموستا کاکهی فهلاح له بارهی (ههردی) شاعیره که ئی راو بوو جوونی خستهوتنه روو که سهرجه میان جزی سهرنج و وورد بوونههه، من لیره به بئی توانای خۆم بهشینکیان شی بووهکه مهوهو باری سهرنجی خۆمیان دهخمه سهه.

کاکه له (ل ۱۲۹)دا دهتی (به لای منهوه ناوبانگی شاعیرانهی «ههردی» زۆرتر نهگر نه ئیم هه موی قهرزاری شیرو سهرووی ئه سهردمه پهتی).

به بروای منیش ناوبانگی ئه سهردمه ی شاعیر ناگریتوه بۆ باری هونهری شیرمهکانی بهلکو زیاتر دهگریتوه بۆ باری پهوهندی رامپاریانهی شاعیر له سهردمه دا. نهگینا نهگر به بئی تهرازوی هونهری شیره پهوانه له گه ئه شیرانهی شاعیردا بهکین و بهراوردیان بهکین له گه شیرمهکانی لهوه دواي دهبینن شیرمهکانی دواي ئه سهردمانه ی بههیزترو پهچیزترین تا شیرمهکانی ئه سهردمانه ی که کاکه مه بهستینی بویه من بروام وایه مهسهله ی ئهوسا مهسهله ی شیر نه بووه بهلکو زیاتر جووری پهوهندی زاتی ههردی بووه به ریبازی ئه سهردمهوه ههچ تر ئیتر خوی نه کرد دواي ئه سهردمه کهوهری شیره ی باراند بئی ئهوه به لای ئهوه بهرمیهوه کیش و نای تهرازومهکه ههسهنگیان نه بهرمهوه بهر دهکا:

کاکهی فهلاح له (ل ۱۴۲)دا هوکمیکی قورس نه داته پال ههردی و زۆر ئاواژوانه به خوینهری دهناسینن کاتی دهتی:

(ئهمه بۆ ئه ههش باشته له حالته بیری و دهرونیه کهی شاعیره بروا نهمانه کهی بهبایهخی مروف و وولات پهروهی بهکین چهز دهکم گوینه که ته پئی بهتال بگرین)

ههش ئهه کاکهی فهلاح دیت نمونهی شیره ی (ته پئی به تال) دهخاته روو بۆ سه لاندنی ئه قسانه ییشی دی له دامینی شیرمهکه دا په لیکدانسهوی خۆی رووکه شانه بهم جوهره له شیرمهکه دهگۆلینهوه دهتی:

(کهواته به بئی و دانی بروای ئه شیره ناموس و چهیاو راستگویی وولات پهروه دهی سووکن و ناویکی زان وهك ته پئی بهتال دهنگ کهوهوه بهناو بووشن) به ئی ماموستا

تازهو پاش دهیان سالّ دوای (هردی) شاعیران و نووسهرانی تردین و خهریکن پهنجهی بۆدریژ دهکن و وورده وورده نهگه ربابهتی وایان هه بووبی دهیخه نهروو! نموونهی شیعرى تهوس و پلار هاویشتن نه هه له نه دهبی کوردی دا به لکوله هه موونه دهبی جیهانی دا باوه هه دوور نه روین له نه دهبی عه ره بی دا نموونهی به ره می شاعیریکى وهکو (نزار قهبانی) گه لئى نموونهی له م بابه تانه یمان بهرچاو دهکوهی به تاییه تی پاش کاره ساته که ی شه شی حوزمیران.

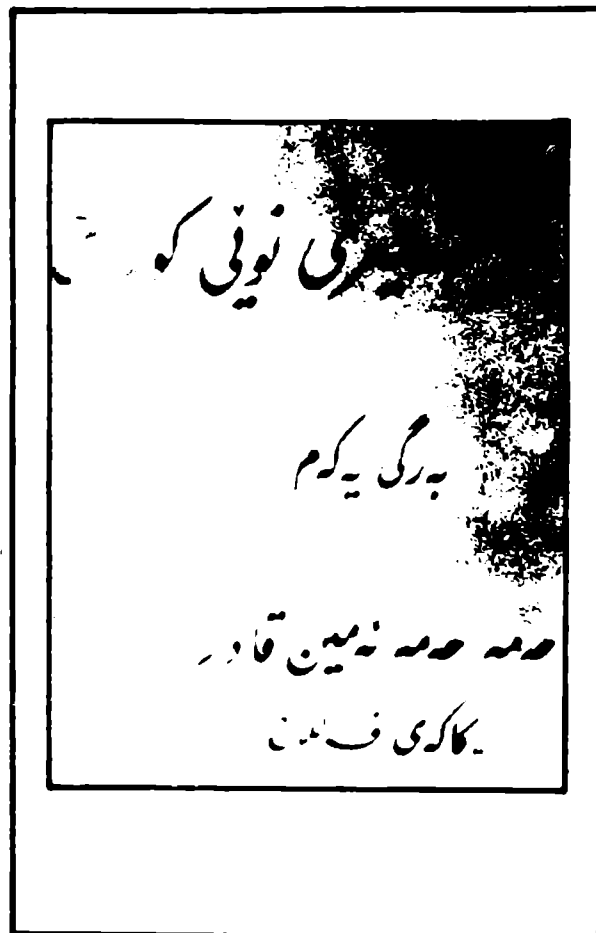
هه ره ها نه گه ربگه ریینه وه سه نه دهبی کوردی کوردی خۆمان له م نموونانه به زهقی له به ره می (گۆران و بی کهس) دا ناشکراو روون دیته بهر چاومان.

مامۆستا گۆران له (ل ۲۱۵) ی دیوانه که ی دا له ژیر ناوی (به ندیخانه) دا نه مه ده لئى:

(ئیتیر من هیچ نه ناده میم نه نیشتمانی نه نه ندامی نه م کۆمه له، نه کوردستانی نا، بۆ کوردیک کفره نیستا کوردستان وتن چه رچه کانی نیستعمارم لئى نه بنه دوشمن) یا شاعیریکى وهکو (بی کهس) د بئى له (ل ۱۶۶) ی دیوانه که ی ده لئى:

(خویندهوارى شینتیه، هه جه هله ئینسان سه ره نه خا که له مه ولا ناوی عیلم برد بزائن سه ره سه ریم هینده ته عقیبی هه قم کرد تاکو نانی خۆم بری سووک و ریسوا بووم له ناوا گیرۆده ی ناخر شه ریم نه گه ر نه م تهوس و پلار هاویشتنه هه مه بی بۆ شاعیریکى وهکو گۆران و بی کهس و شاعیرانی تر ئیتیر بۆ نه م بابته بۆیه کیکی وهکو هه ردی به باریکى پیچه وانوه لیک بدریته وه که به بروای من نه م نموونانه له و (ساته ژانه شیعر دا = اللخطة الشعریه) م مه به سه ته نه و په رى راستگۆیی شاعیر دهرده خا به رامبه ر به خوئیو خه لکه که (هه ره هیچ نه بی بۆ نه و کاته ی نه و شیعره ی تیا ووتراوه).

کاکه یه للاح له (ل ۱۶۲) دا هه ر دهریاره ی هه ردی ده لئى : (نه بوونی فلسفه وه بیریکى روشنی باوهره یی کراوی ناخ و قه ناعه ته دهرۆیه که و پشت کردنه قوناغی په که م و

کاکه یه فلاح ناوا له ناوه روکی شیعره که دهگا، له کاتیکا نه گه سه رنج بدمینه سه رجه می شیعره که ده بین رسوا کردنی نه و پاله وانانه یه که به دم لاف و که زاف به و جوړه بابته تانه وه لئى نه دهن.

که دیته سه ر وورد کردنه وه ی حیسابیشیان ده بینى هه لگرانی نه و دروشمانه له سنووری قسه ناچنه دهرمو له کرده میشا بۆش و به تال دياره په رده هه لالین له رووی نه و پاله وانانه خوئی له خوئا نه و په رى بایه خ دانه به (مروف و وولات په روهرى و حه یا و ناموس) به م په یه نه م ره خنه گرتنه ی هه ردی شاعیر له و سه رده مانه دا نه و په رى ده ست پیشکهرى و نازایه تیه. ده ست خسته سه ر په تاو دهرده کۆمه لایه تیه کانمان تازه به

شورشگیرانه‌ی سهر به مه‌سه‌له‌ی چه‌وسه‌وهمکان و گهل و مروفايه‌تی...) دوا به دواي نه‌مه‌يش ديسانه‌وه له (ل ۱۶۴) دا ده‌تی:

(که‌واته نه‌بوونی فلسفه‌و بیریکی روشن و بزوینەر و به‌نج بوون و له هوش خو‌چوونیکی دري‌خايه‌نی...)
نهم قسانه‌ی کاکه‌ی فلاح نهم چند خاله‌ دهوروژینن:
۱- به‌م به‌ی‌یه بی هر چی هه‌لگری نه‌و فلسفه‌یه بی هر چی هه‌لگری نه‌و فلسفه‌یه بی که (کاکه‌ی فلاح لیردا مه‌به‌ستیتی) ناوا له چاو‌تروکاندنیکاو به قودره‌تی قادر ده‌بی به شاعیر!

۲- هر شاعیریک پیش سهر هه‌لدانی نهم فلسفه‌یه شیعرى ووتی ده‌بی له نیستاه‌و ناوی له لیسته‌ی شاعیران دا ببسریته‌وه!

۳- نه‌و شاعیرانه‌ی که سهر ده‌میک له‌ژیر ته‌وژی نه‌و فلسفه‌یه‌دا شیعریان ووتوه‌ نیستا (له‌به‌ر هر هویک) ده‌ستیان له ریپازی نه‌و فلسفه‌یه هه‌لگری ده‌بی له شاعیریتی که‌وتین! به‌م حیسابه بی ده‌بی چی بلیین له ناستی نه‌و شاعیره مه‌زنانه‌ی نه‌مرو‌ی نه‌ده‌بی عهره‌بی شانازی‌یان پیوه‌ ده‌کا وک (بدر شاگیر سه‌یاب) و (عبدالوهاب به‌یاتی) و (حسه‌ب شیخ چه‌غه‌ر)... هتد. نه‌گر به‌مانه‌وی به ووردی بو‌چوونه‌کانی ماموستا کاکه‌ی فلاح ده‌رباره‌ی هردی شاعیر وورد بکه‌ینه‌وه ده‌بین له گه‌تی شوین دا رمان ده‌گریو بیروای دژاو دژمان به روودا ده‌تقینیه‌وه بو‌نموونه له (۱۴۷) دا ده‌تی:

(له‌م قوناغی دووم و وا دیاره دوايه‌ی شاعیر بدوین). که‌چی له (ل ۱۶۴) ده‌تی:

(به‌لای خو‌ی و خه‌لکيه‌وه خو‌ی به شاعیریکی راسته‌قینه‌و ناودار به‌هه‌م به‌هه‌م به‌ره‌می جوان و سهرکه‌وتو ده‌زانی). هر دوا به دواي نه‌مه‌ش ده‌تی:

(به تاقی کردنه‌وه بوی ده‌رکه‌وت که ناتوانیت شیعیریکی هاوبیرو هاوسوزو به‌هره دارانه‌ی وک نه‌وانه‌ی پیشوری

بلیت مه‌سه‌له‌ت وایه بی ده‌نگ بیت... نه‌گر بیینه سهر تاو توی کردنی نهم بو‌چوونانه هر له دوو توی خو‌یان دا هه‌ست به (ته‌ناقضیکی) زه‌ق ده‌کین، جارنی به‌قه‌ده‌ر نه‌ومنده‌ی ئاشکرایه مه‌رج نی‌یه هر نه‌دیپیک نه‌گر بو‌ماویه‌ک له کاری نه‌ده‌بی خو‌ی وه‌ستا نیتر نه‌مه نه‌وه بگه‌یه‌نی هیچی به‌ی‌نه‌مابی! به بروای من هر نه‌دیپیک بگرین (به شاعیری له‌مه‌ر نهم باسه‌یشه‌وه) نه‌گر نیستاش به قماعه‌تی خو‌ی بلی نیتر هیچ نالیم ناتوانی نه‌و حوکمه به‌سهر هه‌ست و موعانانی دوا روژی خو‌ی دا بسه‌پینی (چونکه هیچ که‌سی نازانی له دوا روژیا چی چاو‌هروانی ده‌کا!)

له‌به‌ر نه‌وه مه‌سه‌له‌ی ده‌ست هه‌لگری نه‌دیپیک له نویسن له ده‌سه‌لاتی زاتی که‌سه‌که خو‌ی بی نیتر چون په‌کیک له ده‌ره‌وی نه‌و زاته‌وه نه‌توانی نه‌و حوکمه بدا.

راسته زور نه‌دیپ هه‌یه له سهر ده‌میک نه‌ده‌بی خو‌ی دا بو‌ماویه‌ک بیزارو ناوومید نه‌بی به‌لام نه‌نجام که‌م و زور هر نه‌چیه‌وه به‌لای نه‌و ریپازده‌دا نیتر راده‌ی سهرکه‌وتن و سهرنه‌که‌وتنی له‌و ریگایه‌دا نه‌میان باسیکی تر هه‌لدگری، که‌واته به (مطلق)ی وختی نه‌توانین بلیین فلانه نه‌دیپ لی‌بوته‌وه که مه‌رگ تنگی پی هه‌لچنی و به زوری زورداره‌تی له ده‌ستمانی بفریتی. نیستاش له دنیای نه‌ده‌بی وولاته پیشکه‌وتوه‌مکاندا وا باوه نه‌دیپ له دواي ته‌مه‌نیکي (۷۰ - ۸۰) سالان دا سهر هه‌ل نه‌داو ناوی نه‌که‌ویته ناو ناوانه‌وه.. نه‌گر بو‌چوونی دووم بکه‌ین به پیوانه بو‌شاعیر که کاکه فلاح له زمانیه‌وه ده‌تی:

(به‌لای خو‌ی و خه‌لکيه‌وه خو‌ی به شاعیریکی راسته‌قینه و ناودار... هتد) دیاره هر شاعیرتی نه‌گر به‌لای خو‌ی و خه‌لکيه‌وه و ناسرابی مانای وایه قه‌ت و مستانی بو‌نییه چونکه نه‌و (واتا هردی) که له خو‌ی رازی بی و (خه‌لکه‌کیشی له پال دابن) مانای وایه هر چی بلی (به‌رازی بوونی خو‌ی و خه‌لکه‌که) ده‌بی به شاعیر! نیتر

بۆلە قسەى ئەم و ئەو سىل بىكاتهو، ئەمىشيان با لېژدا بوەستى ئەى چۆن ئەم قسانە لەگەل ئەم بۆ چوونەدا يەك دەگرەنەو:

(بەتاقى کردنەو بۆى دەرکەوت کە ناتوانیت... بلیت .. هتد) کەواتە بەم حیسابە ئەم شیعیرانەى شاعیر ئەیەوئى دایان ریزئى ناگەنە پلەو پایەى ئەو شیعیرانەى لەمەو بەرى بۆیە مەسلەحت وایە بوەستى (بەپەى قسەى کاکەى فەلاح) ئەگەر وایى ئەى ئیتیر شاعیر (هەردى) چۆن لە خۆى رازى بوو؟!

لەمەو ئەتوانین بلیین کە مامۆستا کاکەى فەلاح لەم بۆ چوونانەى دا کەلئى پەلەى کردووو حوکمىكى قورسى ھاویشتو!

مامۆستا کاکەى فەلاح لە باسکردنى خۆى دا لە (ل ۲۰۵) دا ئەم تەعبیرەى زۆر سەرنجى راکیشام و بە برۆای من حوکمى وا ئەقل بە رهوای نازانى، بەم چەشنە فریشتە ئاساییانە مامەلە لەگەل ئادەمیزادا ناکرى ئەوئا دەلئى: (لە شاعیرانى ئەم چەرخەش «گۆران» ی هەرە تەواو وەك بلیمەتیکى هەلکەوتو بە دلە ئەگەر خوینەر سەرنج بدات (هەرە تەواو!) تەعبیریکە رەنگە لە موریدى شیخیک قەبوول کرى بەلام بۆ روشنبیر و خویندەوارىكى ئەم سەردەمە ووردبوونەو ئیستیکى دەوئى، چونکە مەردوم چەند تەواو بئى هیشتا (هەر تەواو) نییە، ئەشئى ئەوە بسەلمینین کە گۆران شاعیرىكى هونەرماندو هەلکەوتووى سەردەمى خۆى بوو و بەرەمەکانى کاریکەرییان بووو دەبئى بۆ سەر بارى ئەدەبیمان، بەلام ئەمە ئەو ناگەینئى کە چاوپۆشى کرى لە لایەنە ناتەواویەکانى تری ژيانى شاعیر (هەر وەکو کەسمان لە هەلەو ناتەواوى بئى بەرى نین هەلبەتە (گۆران) نیش لەم قاعدیە بە دەر نابئى!.

بۆیە هەر بۆ بەلگەى رەت کردنەوئى تەعبیرى («گۆران» ی هەرە تەواو) سەرنجى کاکەى فەلاح خۆى و خوینەرانیئى دەبەمەو بۆ پەراویزى (ژمارە ۵۷ ل ۷۱) ی کتیبە کە خۆى ئەوسا ئەو راستى بە یا لە زمانى

گۆران خۆیەو ببیستن بئى هیچ چەندوچوونیک! من بروام وایە نووساندنى سیفەتیکى باش لە خۆپایى بە یەکیکەو (با، لە رووى دلسۆزیشەو بئیت بۆ کەسە وەسفرکراوەکان) زیانى ئەمە بە قەدەر زیانى ئەو وایە کە بە ناھەق سیفەتیکى خراپ بەو کەسەو بلیکینین!.

شتیکى تر کە لە کتیبەکەى کاکەى فەلاح دا سەرنجى راگرتم لە (ل ۲۶۱ و ۲۶۲) دا مەسلەى دەست نیشان کردنى سەرچاوەکانى کتیبە کە بوون، مامۆستا هاتو سەرچاوە عەرەبىەکانى یەکسەرى وەرگێراوتە سەر زمانى کوردى، ئەمەى وەختئى لئى قەبوول دەکرا ئەگەر بەهاتایە ئەو نووسراوانە سەرپاکیان گۆرابوونایەتە سەر زمانى کوردى، کەچى نەك هیشتا ئەتوانم بلیم هیچ لەو سەرچاوانە نەکراوئە کوردى بگرە هەندیکیشیان زۆربەى خوینەرانى کورد بە زمانە ئەسلیەکەیشى بەرچاویان نەکەوتو، بۆیە وەك ئەمانەتیک (تا خوینەرى کوردیش سەرى لئى تیک نەچئى) دەبوو ناوینیشانى سەرچاوە عەرەبىەکان هەر بە زمانە ئەسلیەکەى خۆیان دەست نیشان کرانایە بئى دەست کارى!.

لە کۆتایى ئەم نوسینەدا جارىكى تر دەلیم ئەو ئەرك و ئەزىتەى مامۆستا کاکەى فەلاح لەم کاروانەى دا کیشاویەتى شایانى ستایش و پزىلینانە ئومیدوارم مامۆستای شاعیر کاکەى فەلاح ئەم رایانەم وەك سەرنجیکى برایانەم لئى وەرگىرئى لەگەل ریزم بۆ بیرو بۆچوونەکانى خۆى، دیارە هەموو هەلەپەکیش هەر لە ئەنجامى کارکردنەو دیت، هەر چەندە دەلین ئەو کەسە هەلە ناکا کار ناکات کەچى بەبرۆای من ئەو کەسانەى کاریک دەزانن و نایکەن ئەوانە گەورەترین هەلە دەکەن لە ژياناناً.. هەر لەم روانگەپەو هەستم هانى دام ئەم بۆ چوونانەى خۆم بخرەمە روو.. دیارە کاریکیش لە نیازىكى پاکەو سەرھەل بدات ئەنجامى لەبەر چاودەبئى و بەلای چاکەدا دەشکیتەو.

